

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

28 грудня 2006 року

№41 (2776)

Науково-педагогічним працівникам, студентам, співробітникам університету!

Швидкоплинний час знову наближає нас до хвилюючої миті, коли планета розпочне чергове коло у зоряних світах, а над благословенною Україною звучатимуть незрівнянні за красою новорічні щедрівки та лунатимуть різдвяні дзвони.

Коли все довкола вбирається у казково-чарівні, пам'ятні з дитинства барви, ми по-новому сприймаємо Україну, світ і самих себе, оцінюємо минуле і вдивляємося у прийдешнє, вслухаємося у величний і незбагнений голос часу. Так було споконвіку і так буде завжди, допоки над землею займатимуться новорічні світлячки та спалахуватимуть різдвяні вогні.

Це свято несе з собою повільні світліх і чистих почуттів, дає можливість нам відійти душою від плину буднів, повертає до високих і нетлінних людських цінностей – тепла родинного вогнища, уваги та милосердя до ближнього, бажання жити в добрі і творити добро.

Дорогі друзі! Зичу вам міцного здоров'я, сили та наснаги любити, творити, вчитись і працювати. Добра та щасливої долі!

Бажаю, щоб чистими і світлими, як різдвяний сніг, були наші помисли і вчинки!

3 Новим роком і Різдом Христовим!

М. З. Згуровський, ректор НТУУ «КПІ»

Циганок Борис Архипович, заступник керівника департаменту міжнародного співробітництва

1. С різні рівні моєї діяльності, на яких були різні події. На рівні кафедри це те, що моя магістрантка Наталя Безчасна зараз навчається в аспірантурі в технічному університеті Дрездена, де ми з професором Вольтером маємо чудове співробітництво. Це інтеграція наших освітніх систем. На рівні управління міжнародних зв'язків – це відкриття п'ятирічного проекту "Українсько-японський центр", який активно почав діяти. Сюди ж можна віднести і вступ "КПІ" до Мережі університетів країн чорноморського регіону, в якій ректор обраний президентом на 2008-2010 роки. Реалізація проекту "IDLAB" зі шведами. Відкриття Українського відділення Світового центру даних на основі суперкомп'ютера. Відкрився фінський клуб разом з Посольством Фінляндії в Україні. Рік був надзвичайно насиченим на важливі події.

2. Очікуємо ще більше напруженої роботи на міжнародній ниві. Кожен факультет, кожна кафедра, кожен професор повинен відчувати необхідність міжнародних зв'язків. Базовим для цього є вивчення і знання англійської мови. Тому особисто я очікую, що на кожному факультеті працюватимуть курси англійської мови для викладачів, і це відкриватиме дорогу для співпраці на європейській арені. Важливо, щоб було не просто вимивання найкращих студентів з Київської політехніки в інші навчальні заклади Європи чи світу, а була двостороння співпраця. Сподіваюся, вдасться започаткувати проект "Українсько-німецький подвійний диплом" з Дрезденським технічним університетом.

3. Студентству бажаю бути активним, цілеспрямованим, жадібним до знань, толерантним і впевненим у тому, що від них багато що залежить. І, звісно, бути культурними, шляхетними. Викладачам і науковцям бажаю усвідомлення того, що вони є базою успіхів "КПІ", а старшому поколінню – максимального використання власного набутого досвіду, максимальної його передачі наступним поколінням. Усім здоров'я, наснаги, доброго настрою, готовності робити добрі справи, усміхатися одне одному, сімейним гарздів, добробуту, доброзичливості до всіх. **Закінчення на 2-й стор. ➤**

С НОВИМ ГОДОМ!

*Я с Новым годом всех сердечно поздравляю,
Желаю радости, веселья и добра,
Здоровья и любви от всей души желаю,
Пусть будет завтра вам чуть лучше, чем вчера!*

*Улыбок теплота пусть скроет грусть морщинок,
А искренность друзей согреет души вам,
И нравятся всегда пусть женщины мужчинам,
Пусть это будет так наперекор годам!*

*Мужчинам пожелать хочу я женской ласки,
Ценить всегда тепло семейного огня,
Пусть сбудутся мечты, как в той волшебной сказке
У каждого из вас, а также у меня!*

*Уходит Старый год, встречаясь с годом Новым,
Он как и все в историю идет,
Давайте Старый год проводим добрым словом
И добрым словом встретим Новый год!*

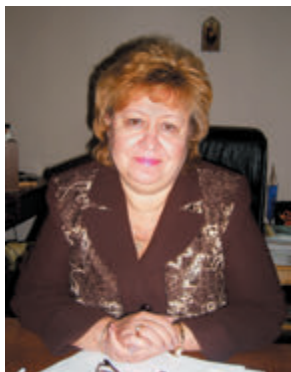
В.Ю.Угольников, начальник відділу акредитації

НОВОРІЧНІ ІНТЕРВ'Ю

Наприкінці року прийнято підводити підсумки та планувати майбутнє. Редакція "КПІ" звернулася до своїх читачів із запитаннями:

1. Чим запам'ятався рік, що минає?
2. Що Ви очікуєте від нового року?
3. Ваші побажання.

Ось що нам розповіли.

Субботгіна Людмила Григорівна, начальник департаменту економіки та фінансів

1. Важким був рік, складно виділити окрему подію. Була напруженою робота, я щаслива, що ми пережили цей рік, і прожили краще, ніж минулий. Що студентів набрали не менше, ніж минулого року, і це при демографічному спаді. Але є результати спільної нашої роботи. А запам'ятався рік тим, що він був ліпшим від попереднього, що ми прожили його хорошим повноцінним життям, що змогли в таких умовах багато чого зробити в університеті. Відчуваю велике задоволення від цього, є що пригадати. Було абсолютне взаєморозуміння, відчуття команди, всі працювали на єдиний результат.

2. Взаєморозуміння, досягнення задуманого, зокрема, щоб профінансували нам те, що ми просили. Ми заклали дуже хороший бюджет. Головне, аби наступний рік ми прожили не гірше, ніж минулий. Чекаю нового року, чекаю на втілення задуманого.

3. У мене найщиріші, найтепліші побажання всім. Хочеться, щоб усі були здоровими, щоб усім було тепло на душі. Хочу, аби люди матеріально жили добре, адже від цього залежить і моральний стан людини. Щоб людей тішили їхні сім'ї. А ще хочу, щоб університет наш міцнів і процвітав. Щоб мрії студентів стали реальністю.

Киричок Петро Олексійович, директор ВПН

1. У плані виробництва запам'ятався рік тим, що ми розширили нашу матеріально-технічну базу: придбали чотирифарбову друкарську машину, новий комп'ютерний клас, пофарбували корпус № 25. Прийняли дуже гарних студентів на першій курсі, випустили хороших спеціалістів. Відкрили другу вищу освіту. Розширили співпрацю з відомими поліграфічними фірмами та зарубіжними університетами. Наші викладачі підвищували кваліфікацію в Німеччині, студенти теж побували на стажуванні за кордоном. В особистому житті гарно закінчується рік, приймний сімейний настрій, бадьорий.

2. Сподіваюся, що новий рік, рік Свини, не підсуне нам ніякої свині. Сподіваюся, що випустимо гарних студентів у лютому, розширимо матеріальну базу, відремонтуємо аудиторії, приведемо до ладу корпус. Наші студенти братимуть і надалі активну участь у конференціях, олімпіадах, конкурсах, у спортивному житті університету. Надіюся, буде кілька результативних контактів з іноземними фірмами. Восени організуємо конференцію "Технологія і техніка друкарства", в якій візьме участь міжнародне коло поліграфістів. Ми долучаємося до підготовки святкування 100-річчя з дня народження С.П.Корольова.

3. Побажання студентам здоров'я, ентузіазму, гарного настрою, креативу, емоцій, щоб передавали їх викладачам. Поширювати міжфакультетські відносини, більше проводити спільних заходів як наукових, так і творчих.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- 1 Новорічні інтерв'ю
- 2 Подарунок політехнікам

.....

Ніщо не буває просто так

.....

Атестація позаду, попереду – сесія!

- 3 Арктична одиссея політехніків
- 4 Містер КПІ – 2006

.....

ФС дарує радість

НОВОРИЧНІ ІНТЕРВ'Ю

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Дригайло Василь Герасимович, директор бібліотеки

1. Рік був цікавим і насиченим. Згідно з наказом ректора, у бібліотеці створено локальну мережу на 218 підключень. Ми придбали 20 комп'ютерів. Відповідно до програми "Темпус-Тасіс" було проведено 2 школи-семінари і науково-практична конференція, в якій брали участь технічні університети Європи. Ми отримали планерний сканер, який допомагає нам у роботі. Приємно, що у нашій бібліотеці немає

такої проблеми, як плінність кадрів, це довів саме цей, 2006 рік. Ми підписали договори про співпрацю з бібліотеками Білоруського державного університету, Білоруського технічного університету, Санкт-Петербурзького політехнічного університету. Я читав доповіді на відомих світових конференціях, відбулася презентація моєї книжки, я отримав звання лауреата конкурсу і від Науково-технічного товариства Польщі – "Золоту відзнаку гонорову".

2. У наступному році очікуємо, що продовжиться робота з інформатизації бібліотеки. Хочемо купити ще 20 комп'ютерів. Будемо вводити пластикові читачські квитки для викладачів та співробітників інституту, які ми вводили для студентів у 1997 році. Готуємося до 110-річчя вузу і бібліотеки. Буде випущено систематизований покажчик дисертацій, захищених у КПІ з 1976 по 2005 рік, новий буклет про бібліотеку, готуємо до друку нові методики. В першому півріччі вийде з друку моя книга "Основи організації роботи бібліотеки вузу".

3. Щоб цей новий рік був кращим, ніж минулий. Хочеться, аби поглиблювалися міжнародні зв'язки. Студентам бажаю, щоб вони більше відвідували бібліотеку, щоб було здоров'я, успіхи, благополуччя, щоб всі мрії, надії, сподівання здійснювалися.

Писаренко Леонід Дмитрович, завкафедри електронних приладів та пристроїв ФЕЛ

1. Рік є досить визначальним у моїй діяльності. Нарешті у цьому році я виконав те, що обіцяв собі і оточенню. Уже 2 тижні я обіймаю посаду завідувача кафедри електронних приладів та пристроїв. Я вважаю, що досягнення цієї мети – найголовніший результат 2006 року.

2. У наступному році кафедру очікують кардинальні зміни, від зміни її назви аж до поповнення новими спеціальностями, відбудеться переформатування кафедри. Сподіваюсь на напружену роботу та її результати, адже зусилля завжди призводять до успіху.

3. Бажаю всім, щоб цей рік був таким же важким, але таким же плідним. Зусиль, наполегливості та удачі. Не треба сидіти і чекати успіху, доля посміхнеться, якщо йдеш їй назустріч. Я оптиміст по життю, бажаю всім такого ж сприйняття життя. Треба радіти і вдачам і невдачам, бо вони навчають. Оптимістичне сприйняття світу притягує до людини позитивну енергію.

Заборовець Марія Олександрівна, староста групи УК-21М

1. Цей рік запам'ятався тим, що вперше я брала участь у V Міжнародній конференції "Науково-технічний розвиток: економіка, технології, управління" і перемогла в ній. Також отримала премію мера, а наша група УК-21М стала найкращою групою університету. Це був рік усього нового і воно було успішним.

2. Чекаю чогось хорошого, світлого. Сподіваюся на успіхи, такі ж, як і в минулому році. Точно не чекаю відпочинку, я взагалі не вмію відпочивати.

3. Бажаю всім успіху, гарного настрою, уважного ставлення одне до одного, цінувати те, що роблять інші і любити навколишній світ.

Акулов Анатолій Олександрович, Містер "КПІ" – 2006

1. Звісно, цей рік мені найбільше запам'ятався конкурсом "Містер "КПІ" – 2006", в якому я брав участь і в якому переміг. Я познайомився з багатьма цікавими людьми, які стали мені друзями. При підготовці конкурсу організатори доклали величезних зусиль, тому шоу, яке глядачі побачили з залу, було настільки вражаючим. Я вважаю, що це був певною мірою мій рік, багато хорошого трапилося в моєму житті.

2. Від наступного року я чекаю якихось кардинальних змін у плані своєї роботи та навчання, оскільки зараз я студент четвертого курсу, майже закінчую університет. Є плани влітку попрацювати за кордоном. Задумів є багато, хочеться, аби вони втілювалися в життя.

3. Гарного всім настрою і фортуни, яка може допомогти в усіх справах.

18 грудня до НТУУ "КПІ" завітав д.т.н., заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України, колишній ректор Національного транспортного університету Вадим Євгенович Канарчук з чле-

М.Згуровський та В.Є.Канарчук

нами своєї родини. Він передав у дар НТБ частину власної бібліотеки – кілька сот книг з механіки, математики, технічних та історичних дисциплін, зокрема і власні підручники та методичні розробки, за якими навчається не одне покоління студентів у нашій країні та в СНД. Деякі книги – з автографами авторів: В.М.Глушкова, Б.С.Па-

Подарунок політехнікам

тона, Г.С.Писаренка, інших відомих учених. Вони, без сумніву, будуть корисними і цікавими політехнікам – від студентів до докторів наук.

Гостя люб'язно привітали ректор університету М.Згуровський, проректор з наукової роботи М.Ю.Льченко, директор НТБ В.Г.Дригайло та ін. Вадим Євгенович розповів, що з КПІ має давні стосунки: тут навчався його батько, він сам був зарахований на спеціальність "Двигуни внутрішнього згорання" (за наказом "згори" її потім підпорядкували іншому вузу), тут навчалися його рідні, нині племінниця опановує науку в університеті "КПІ". Тож коли стало питання про передачу бібліотеки – роздумів не було: до КПІ.

У слові-відповіді М.Згуровський охарактеризував гостя як продовжувача славної школи механіків, заснованої в КПІ С.П.Тимошенком, якою наш університет по праву пишається. Він вважає, що наукова література, видана 20-30 років тому, є унікальною, бо створювали її, переважно, представники відомих у всьому світі наукових шкіл. "Книги, – запевнив він, – займуть гідне місце у фонді НТБ". Його доповнив директор НТБ В.Г.Дригайло: "У нашій книгозбірні є "бібліотека Кирпичова", "бібліотека Коновалова", інших відомих учених, віднині буде й "бібліотека Канарчука".

Ректор коротко поінформував гостя про зміни, які відбулися в університеті останнім часом. Зокрема, про нові в організації бібліотечної справи. Нині НТБ НТУУ "КПІ" є однією з найбільших і найкращих серед університетських бібліотек Європи. Її фонди багаті на технічну, художню та історичну літературу. Електронні каталоги, доступні всім вітчизняним та європейським користувачам, запроваджені тут з 1987 р. Гостей також ознайомили з галереєю видатних учених КПІ та студентів – переможців міжнародних олімпіад. Було досягнуто домовленостей про подальше співробітництво. "Адже, – як наголосив М.Згуровський, – досвід попередніх поколінь для нас дуже важливий".

Н.Вдовенко

Ніщо не буває просто так

Наша газета вже повідомляла, що на засіданні Вченої ради, яке відбулося на початку грудня, диплом Почесного винахідника НТУУ "КПІ" було вручено Анатолію Кириловичу Скуратовському – доценту кафедри лазерної технології, конструювання машин та матеріалознавства ММІ. Напрямок його наукової діяльності – стандартизація та уніфікація методів розрахунків вузлів машин та дослідження трибологічних властивостей нових конструкційних композиційних матеріалів. Творчий доробок складає десятки винаходів та патентів (понад 20 зі студентами), з яких більшість впроваджені в промисловість зі значним економічним ефектом. Ось що розповів Анатолій Кирилович нашому кореспонденту.

"Кожна людина носить у собі омріяне майбутнє. Бути інженером я мріяв ще з дитинства. У моїй свідомості це асоціювалося з людиною, яка обдарована творчо мислити і творити щось нове. Це бажання привело мене до КПІ, і ось вже сорок п'ять років мого життя пов'язані з цим храмом науки.

Тут щаслива доля звела мене з людьми, які для мене стали взірцем, наставниками і однодумцями. У 1974 році я став працювати разом з доцентом М.С.Тривайло (який недавно був удостоєний почесного звання "Заслужений винахідник України") над створенням державних стандартів та методик розрахунків для машинобудування. Михайло Семенович – вже тоді досвідчений і невгамовний винахідник, який прийшов в КПІ з величезним виробничим досвідом роботи – став для мене першим учителем з винахідництва, а надалі – наставником і співавтором.

Тоді ж я також мав можливість спілкуватися, радитись та співпрацювати з відомим фахівцем у галузі затискних пристроїв – він заснував наукову школу із синтезу та аналізу затискних механізмів металорізальних верстатів – професором Ю.М.Кузнецовим, який був удостоєний почесного звання "Зас-

лужений винахідник СРСР". Я також мав можливість переймати досвід у професора В.М.Марчевського, який недавно за розробку нових технологій та устаткування для сушіння продуктів у харчовій промисловості був удостоєний почесного звання "Заслужений винахідник НТУУ "КПІ".

З великою радістю я сприйняв звістку про те, що почесного звання "Заслужений винахідник НТУУ "КПІ" був удостоєний також доцент І.О.Мікульонюк. Адже це наш колишній студент – я викладав у нього «Деталі машин».

І на нашій кафедрі, і в інституті, ми прагнемо впроваджувати наші винаходи в навчальний процес з метою ознайомлення студентів з досягненнями науки. Це сприяє підвищенню якості підготовки інженерів. Наші розробки ми із задоволенням передавали також для створення навчальних фільмів на Київській студії науково-популярних фільмів.

Незаперечним є те, що академічні і навчальні інститути повинні тісно співпрацювати. Наша спільна наукова діяльність з інститутами НАН України в рамках Цільових комплексних науково-технічних програм дає можливість створювати нові композиційні матеріали і налагоджувати їх серійне виробництво.

Зрозуміло, що технічний прогрес у майбутньому будуть визначати нинішні студенти. Важливо, що в КПІ, який по суті вже є університетом дослідницького типу, створені всі умови для творчої діяльності і вдосконалення. Треба тільки не лінуватися, читати, цікавитися новинками своєї галузі, постійно поглиблювати свої знання.

Користуючись нагодою, хотів би поздоровити з Новим роком усіх наших чарівних жінок, співробітників та студентів і побажати їм міцного здоров'я, творчих успіхів, здійснення бажань!"

Записав В.Ігнатюк

АТЕСТАЦІЯ ПОЗАДУ, ПОПЕРЕДУ – СЕСІЯ!

Друга атестація осіннього семестру 2006/2007 навчального року проводилась з 4 по 10 грудня. Відповідно до звітів факультетів/інститутів університету (крім контрактного відділення ВІТІ, що не подало звіт про проведення другої осінньої

найменше з трьох дисциплін, зменшилася з 3559 студентів у першу атестацію до 2642 студентів у другій, або відповідно з 17,5% до 13,2%. А кількість студентів, які неатестовані або отримали незадовільну атестацію шонайменше з трьох одних і тих самих дисциплін, за результатами обох атестацій зменшилася з 1189 студентів у осінньому семестрі 2005/2006 навчального року (5,7%) до 812 студентів у 2006/2007 навчальному році (4,0%).

43 студенти (0,2% від кількості студентів, які взяли участь в обох атестаціях) неатестовані з усіх дисциплін по обох атестаціях осіннього семестру поточного навчального року. Найбільша кількість студентів цієї категорії на таких факультетах, як ФАКС і ФЕЛ (по 8 осіб). Цим студентам є над чим замислитись!

Загалом II атестація осіннього семестру 2006/2007 навчального року та звітування факультетів/інститутів перед ВНВР пройшли практично без зривів і своєчасно.

Вітаємо всіх з Новим роком і Різдвом Христовим і бажаємо веселих свят та успішної сесії!

Інформація відділу навчально-виховної роботи

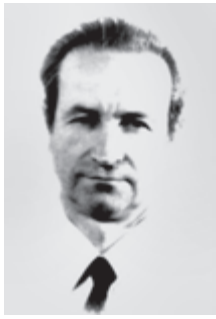

Люди старшого покоління ще добре пам'ятають епопею, яка розігралася в Північному Льодовитому океані на початку 40-х років ХХ століття. Епопею, в якій були передусім задіяні США і СРСР, а також деякі інші держави. В народній пам'яті живе гучна слава героїчних папаніців, які переможно пройшли на дрейфуючій крижині безмежними просторами Арктики і дивом врятувалися зі смертельних обіймів стихії після раптового розлому крижини, на якій стояли їхні намети.

Люди відчували, що подвиг папаніців – це не тільки боротьба з примхами погоди Льодовитого океану, заміри арктичних глибин і визначення руху атмосферних фронтів, а ще й багато серйозніше.

Звісно, були у захваті від подвигу полярників і вихованці колишнього Київського інституту кіноінженерів зі спеціальності "Акустика", що готувалися до цікавої роботи з озвучування кінофільмів. Але життя багатьох із них пішло в іншому напрямі. Після злиття інституту з Київським політехнічним інститутом, вони почали займатися акустикою, спрямованою на захист інтересів Батьківщини. Багато дипломованих фахівців – випускників КПІ поповнили ряди вчених Київського НДІ гідроапаратури, своєю дією засекреченого науково-дослідного закладу. Проблематика його була значною мірою присвячена оборонній техніці.

Річ у тім, що почалася холодна війна, а за нею проглядалася третя світова. І якщо героїчний дрейф папаніців на "ПП-1" був більш-менш відкритим, то вже діяльність "ПП-2" йшла під грифом "таємно" (Точка-36). У той час у США відкрито писали, що Центральний полярний басейн у майбутній битві між Америкою та СРСР стане одним з головних театрів воєнних дій. З'явився навіть новий термін "Арктична доктрина". І це за наявності міжконтинентальних ракет, реактивної авіації, атомних підводних човнів та ін. Якщо подивитися на карту, чітко видно найкоротші нічні напрямки ударів саме з Арктики.

М.Г.Клименко

ляриком, а просто як з чудовою, дуже толерантною і всебічно обдарованою людиною. Ми обмінювалися думками про життя, літературу, мистецтво, і навіть про автосправу (Анатолій все-таки заробив на дрейфуючих арктичних крижинах "капіталець" для придбання горбатого лімузинчика "запорожчика", на якому возив своє сімейство на відпочинок в Одесу, Крим та на Кавказ і просто обожнював свого чотириколісного друга).

А про якісь там підкригові шуми чи про всечуючу акустику в глибинах океану, хитросплетіння зовнішніх загроз, боронь Боже, ніколи ані словечка! Бо державна таємниця. Тільки тепер про деякі подробиці героїчної арктичної епопеї радянських полярників розповіли соратники А. Гокосова, який рік тому пішов з життя, не сягнувши свого 70-річчя.

Перший мій вихід в Арктику з групою нашого НДІ відбувся навесні 1962 року, – розповідає колишній провідний науковий співробітник інституту М.Г.Клименко. – Саме тоді була організована наша короткотривала база на дрейфуючій крижині архіпелагу Північна Земля під назвою "База-3". Головною метою було вивчення підводних шумів і розповсюдження звуку в океанічних глибинах Арктики.

Напружена робота тривала в квітні-травні. Якимось чином нам пощастило: під час розколювання торшів крижин, що з оглушливим тріском наступали сторч одна на одну, цей нищівний вал зупинився в кількох метрах від нашого

кінця листопада ми наблизилися до острова Жанетта архіпелагу Де Лонга, що не відповідало поставленому завданню. Довелося згорнути роботу нашої групи в цьому напрямку. Я добре запам'ятав цю дату і що подію, адже саме тоді мені виповнилося 30 років. Але така невдача недовго краляла наші душі. Колектив був молодий, сповнений життєвими силами і спрямований на здолання всіх труднощів у досягненні поставленої мети.

Досвід роботи на станціях "ПП" з багатофункціональними завданнями упевнив нас у тому, що деякі служби станцій і навіть кроки людей по дрейфуючих крижинах створюють сильні перешкоди в роботі чутливої акустичної апаратури. Вирішено було розмішувати наші групи на значній віддалі від базових станцій для проведення винятково акустичних досліджень. Навесні 1966 року було висаджено на дрейфуючу крижину нову станцію "ПП-15", а на відстані кількох десятків кілометрів від неї розмістився філіал "ПП-15Ф". Очолити групу дослідників з 15 осіб було доручено мені. Працювали ми дружно без особливих пригод. Тільки один раз провели аврал переселення на іншу крижину у зв'язку із зруйнуванням нами вже обжитої.

Таким чином, літо пройшло більш-менш спокійно. У вересні 1966 року до нас підійшов для проведення дуже відповідальних і невідкладних робіт

К.О.Барницький

станції, забрати мінімум необхідної апаратури, перебазуватися на основну станцію "ПП-15" і продовжувати роботу за скороченою програмою. Кілька людей із нашої дослідницької групи, зокрема самовідданий полярник А. Гокосов, В. Тесовський, повар А. Матвійчук та механік П. Моргун, зимували на цій станції. З вдячністю згадують члени групи і свого лікаря ортопеда-травматолога В. Ардобацького.

Наступний етап роботи киян в Арктиці почався навесні 1969 року. Після організації філіалу дрейфуючої станції "ПП-18" під шифром "ПП-18Б", яка була доручена М. Клименку, А. Гокосов очолив один із напрямків роботи. Упродовж квітня і початку травня всі підготовчі роботи було завершено, збудовано табір і почалося виконання програм досліджень.

Наприкінці травня на станцію прибув з Києва після захисту кандидатської дисертації Костянтин Олександрович Барницький, який очолив колектив. А М. Клименку продовжив дослідницьку роботу за своїм напрямком до осені.

З початку осінньої навігації відбулася зміна складу станції. М. Клименко і А. Гокосов повернулися додому. Але київський філіал продовжував свою роботу ще цілий рік. І знову довелось зайнятися А. Гокосову забезпеченням станції всім необхідним для роботи в Арктиці за допомогою полярної авіації. У 1971 році А. Гокосов очолив експедиційну групу із забезпечення з сибірського селища Черський усім необхідним для успішної роботи станції "ПП-20". Це було дуже складне

А.В.Гокосов

– Перше наше побачення з Арктикою, – розповідає К. Барницький, – запам'яталося різницею температур. Прошарившись з Києвом у духмяний день при температурі +20, а при висадці на дрейфуючу крижину нас зустріла нормальна для тих місць температура –40 з сильним вітром. Відверто кажучи, не просто було усвідомлювати людям, що під нашою крижиною, де розміщувалася станція, глибина в кілька кілометрів. Що будь-якої миті може початися торшівний вал. Нічого не варто їм миттєво відправити в небуття не тільки намети полярників.

АРКТИЧНА ОДИССЕЯ ПОЛІТЕХНІКІВ

крайнього намету. Ми знали про такий жорстокий норов дрейфуючих крижин. А перша зустріч з ними віч-на-віч залишила на наших серцях перший пам'ятний рубець.

Наступний виїзд був весною 1963 року. Брали участь у висадці групи із складі 5 осіб для проведення піврічного циклу досліджень на дрейфуючій станції "ПП-10". Але в ході справи в зв'язку з розломом крижини під цією станцією довелося висадити нашу гру-

пу в 10 кілометрах від неї, на окремій крижині. Треба сказати, що умови, в які ми потрапили, мало чим відрізнялися від того "комфорту", в якому працювали свого часу папаніці.

Навесні 1965 року було введено в дію станцію "ПП-14", до складу якої входила і група наших киян. Вона мала конкретні завдання на цілий річний цикл. Не просто було для нас облаштуватися в нових умовах, але хлопці підбралися відважні і працездатні. Особливо вирізнявся серед них вже досвідчений полярник, майстер на всі руки Анатолій Гокосов, який брав на себе все складне і відповідальне. А труднощів було чимало. Довелося двічі перебазувувати табір через розлом крижин. Це було дуже складне і відповідальне завдання.

Восени 1966 року я прибув на станцію з розгорнутим планом роботи на рік. Для нашої групи було доставлено спеціальні будиночки, що було кроком уперед. Ми висадилися на крижину північніше острова Врангеля, як то мовиться, на самому краю світу, в пращовому місці з багатозначною назвою "Полос відносної недосяжності". Очікувалося, що, як це завжди буває в Арктиці, станція буде дрейфувати в північно-західному напрямку. Але крижана стихія розпорядилася інакше, і до

атомний підводний човен. Можете собі уявити лавину бурхливих емоцій і радості загублених у велетенських просторах Арктики людей від зустрічі з підводниками, з командою гігантського атомного крейсера, який піднявся на поверхню через величезний отвір у кризі. Але така пам'ятна зустріч не обійшлася без аварії. Наш механік, Петро Моргун, швиденько склавши свою апаратуру, вирішив поближче під'їхати до човна, але розмита крижина не витримала ваги трактора, який разом з волокушею пішов на дно океану. Але як тільки хірург підводного човна зашив незначну рану на голові механіка, врятованого Анатолієм Гокосовим, веселощі поновилися. Зустріч з підводниками дала нам натхнення, впевненості в тому, що ми не самотні в цьому льодовому світі. Вона запам'яталася нам на все життя.

Невдовзі після візиту підводників на дрейфуючу станцію почали завозити нове поповнення персоналу та устаткування для успішної зими в умовах жорсткої полярної ночі. Великими зусиллями наших людей перш за все було підготовлено злітно-посадкову смугу розміром 400×40 метрів для прийому літаків. Працювали вручну без використання техніки. Трудилися, не покладаючи рук.

До початку зрушення крижин успішно прийняли кілька легких літаків АН-2. Але Арктика не забарилася знову проявити свій крутий норов. Раптово злітно-посадкова смуга відколюлася від нашого табору. Тріщина пройшла за лабораторією, а потім ще одна з протилежної сторони табору. Упродовж доби від льодового поля розміром 23 км лишився шматок 200×300 м. На щастя, весь табір зберігся на одному полі. Але залишатися нам на такому клаптику не можна було. Поблизу більшої крижини не виявилось. Вирішили закрити філіал

і відповідальне завдання. М. Клименко був один із напрямків, а начальником станції було призначено теж одного із найдосвідченіших співробітників Київського НДІ гідроапаратури Е.Н. Майхоровського.

Станція працювала дуже ефективно. На початку осені до неї підійшов підводний човен. Двободова спільна робота підводників і персоналу станції дала хороші результати.

Останнє побачення М. Клименка з Арктикою відбулося навесні 1974 року, коли впродовж 2-х місяців він керував впровадженням нової апаратури на "Базі – К". Створенням сприятливих умов для успішної роботи бази займався А. Гокосов. Закінчилася льодова епопея в кінці травня 1974, і на цьому завершилася місія Київського НДІ гідроапаратури в Арктиці.

Багато років свого життя присвятив арктичній епопеї Костянтин Олександрович

На початку свого перебування в Арктиці кияни працювали в одній супротиві з полярниками Ленінградського інституту Арктики і Антарктики. Дуже хорошою була співпраця, цьому особливу увагу приділяв безпосередньо К. Барницький. Кияни жили і працювали з ленінградцями, як кажуть, душа в душу. Коли з часом почали працювати автономно, дружба не припинилася.

А взаємостосунки у власному колі полярників з Дніпра ще більше зміцнілися. Життя, робота в екстремальних умовах, щомиттєвий ризик і велика відповідальність за доручену справу з'єднували людей.

– Прошли роки, а святе почуття дружби лишається непорушним, – каже К. Барницький. Тридцять років він працював у рідному НДІ гідроапаратури. Кілька років перед виходом на пенсію був науковим секретарем інституту і в такому ключі намагався виховувати нове покоління наукових співробітників.

За таким принципом продовжують жити ветерани-полярники: колишній провідний співробітник інституту М. Клименко, С. Захаренков, В. Тесовський, М. Зварич. Таким було життєве кредо їхніх незабутніх соратників: А. Гокосова, П. Моргуна, Е. Майхоровського. Царство їм небесне.

З гордим почуттям чесно виконаного обов'язку перед Батьківщиною живуть і згадують минулі дні полярники кияни. Разом з полярниками Росії вони зробили все, щоб з глибин Північного Льодовитого океану не прокотилися атомні смерчі рідною країною, і тим самим поставили заслон назваючій в умовах холодної війни третій всепалючій світовій війні.

Юхим Березовський,
член Національної спілки
журналістів України

Тож стає зрозумілим велике значення підготовки відповідних тій ситуації оборонних кадрів у КПІ і в Київському НДІ гідроапаратури, що в той час перебував у безпосередній підпорядкованості Москві. До речі, цьому НДІ виповнилося щойно 50 років. Багато його співробітників – випускників КПІ були залучені до дослідницьких робіт у складі полярних експедицій, що проводилися Ленінградським інститутом Арктики і Антарктики. А після набуття необхідного досвіду вони й самі успішно справлялися зі складними завданнями.

Недавно я мав честь поспілкуватися з дуже цікавими людьми, які брали безпосередню участь у полярних експедиціях і були удостоєні високих нагород за героїчний подвиг в Арктиці. Це, перш за все, колишні провідні співробітники Київського НДІ гідроапаратури, лауреати Державної премії СРСР за великі досягнення в Арктиці Микола Григорович Клименко і Костянтин Олександрович Барницький. А ще з одним рекордсменом перебування і самовідданого працівника в Арктиці (більше трьох років), колишнім головним конструктором НДІ гідроапаратури А. Гокосовим Васильовичем Гокосовим я товаришував упродовж кількох десятиліть. Правда, не як з героїчним по-

До наших полярників прибув у гості атомний підводний крейсер

Щороку, йдучи на "Містера КПП", очікую чогось надзвичайного, адже це шоу завжди приносить море вражень та океан позитиву. Особисто для мене воно стало четвертим поспіль за студентське життя, тому певний "глядацький досвід" вже є. Здавалося б, ну чим кожен рік може вражати (впевнена, не лише мене) "Містер"? Великою кількістю гарних хлопців? Цікавими конкурсами? Спецэффектами? Так, звісно. Проте найбільше дивує, як організаторам і учасникам вдається створювати настільки яскраві й неповторні дійства за досить короткий час (у середньому підготовка триває 1,5 – 2 місяці)? Забагато знаків запитань, проте це, швидше, знаки оклики-захоплення!

Отже, 14 грудня в ЦКМ уже вшосте відбувся "Містер КПП". Захищати честь факультетів підготувалися не лише учасники, а й вболівальники. Останні поставилися до підтримки своїх улюбленців старанно й творчо: балкони й стіни прикрашали яскраві плакати з написами на кшталт "Ваню – в Єгипет!"; між конкурсами в хід йшли заготовлені кричалки в такт розмахуванню прапорів, а найбільш активні фани агітували глядачів і журі, бігаючи між рядами з портретом одного з містерів у себе на одязі. Так що шоу відбувалося по обидва боки сцени!

А. Акулов

Містер КПП – 2006

традиційно по-вільно-і Естонії (Павленко Пилип), розкуто-епатажних США (Мітюшкін Артем), нащадок шотландських королів (Коробков Олексій) та екзотично-експресивні абorigineн з Океанії (Деленговський Андрій) й африканець на пару з ігровою мавпочкою із Зімбавве (Висоток Євген).

На батьківщину двох спокосників глядачі, напевне, ніколи не завітають, адже СРСР (Лебедєв Антон) вже не існує на карті, а країни Задзеркалля (Анікеєв Олег) – у природі. Нарешті, рідну Україну представив дід Прохір (Смозюк Руслан) з мемуарно-повчальним монологом на тему кохання.

Міжнародний семінар героїв-коханців пройшов дуже вдало й публіка належно оцінила поради наших майстрів зваблення: злива аплодисментів і суцільного шуму, в який злилися імена учасників та факультетів, що їх самовіддано скандували вболівальники, ушухля лише після оголошення наступного конкурсу. В ньому хлопці продемонстрували своє вміння танцювати. Театралізоване дійство в трьох частинах вигадали й допомогли їм поставити учасники конкурсу минулого року Борискін Федір (ПБФ) і Готілов Костянтин (ІХФ). Ось такий вияв дружби і співпраці між династіями містерів КПП.

Конкурс "Інтелектуальний", а простіше – відповіді на питання ведучого (бажано по темі й з натяком на "розумність" або хоча б гумор) за 30 секунд – це перевірка на кмітливість, лаконічність і, разом з тим, ораторську майстерність.

А от наступний конкурс – "Спортивний" – оцінка фізичної підготовки учасників (не забуваємо, що "Містер КПП" – не "Ми шукаємо таланти!" чи олімпіада з математики, а звання гідне найнай-найкращого хлопця). Тож наші інтелектуали-спортсмени демонстрували свою вправність з аеробіки. А їхнім тренером був... знов-таки учасник минулорічного конкурсу Слівін Михайло (ЗФ), якого глядачі запам'ятали в яскравому образі шаленої цукерочки з дамської сумочки.

Після такого калейдоскопу різноманітних випробувань претенденти на

звання "Містера КПП – 2006" з'явилися на заключне дефіле в ділових костюмах. Під чудову музику елегантною ходою вони знову зірвали шквал аплодисментів. У фіналі ефективним рухом всі містери відкрили парасольки... а потім... пішов дощ... з метафану... Це дійсно було неперевершено!

Думаю, журі щороку важко визначати переможця, адже на "Містера КПП" потрапляють кращі з кращих. Всі учасники варті цього звання, проте титул, кубок і півтука до Єгипту (остання хоч і на двох) дістається лише одному. Отже...

Містер Галантність – Лебедєв Антон (ФАКС);
Містер Оригінальність – Коробков Олексій (ММІФ);
Містер Образ – Опанасенко Максим (ТЕФ);
Містер Елегантність – Шевченко Олександр (ФС);
Містер Артистичність – Сахнюк Сергій (ПСА);
Містер Кмітливість – Павленко Пилип (ФІОТ);
Містер Стиль – Тихомиров Олег (ФММ);
Містер Романтичність – Первак Леонід (ФБТ);

Містер Мужність – Кузьменко Андрій (ММІ);
Містер Посмішка – Мітюшкін Артем (ФМФ);
Обличчя Факультету – Недавні Ростилав (ІФФ);
Містер Атлетичність – Смозюк Руслан (ПБФ);
Містер Сучасність – Шевченко Дмитро (ФЕА);
Король Танцю – Анікеєв Олег (ВІП);
Містер Індивідуальність – Деленговський Андрій (ЗФ);
Містер Енергійність – Висоток Євген (ФІП);

Містер Шарм – Акулов Анатолій (ІЕЕ);
Містер Неповторність – Воронін Іван (РТФ).

Модельне агентство "La Femme Models" – один зі спонсорів шоу – окремими нагородами відзначило Лебедєва Антона та Шевченка Олександра.

А от володарями найжаданіших титулів стали...

Містер Інтернет-глядацьких симпатій – Смозюк Руслан (ПБФ);

Містер Глядацьких симпатій – Воронін Іван (РТФ).

А "Містером КПП – 2006" став Акулов Анатолій (ІЕЕ). Саме він отримав кубок і півтуку від депутата Київщини Д.І. Андрієвського, за підтримки якого відбулося це свято.

Дійство вкотре пройшло неповторно і блискуче. Потрібно віддати належне тим, чия фантазія й зусилля принесли стільки позитивних емоцій як учасникам, так і глядачам. Це Крижівчик Ганна, Стромєнко Олена та всі, хто проводив подібні заходи на факультетських (інститутських) рівнях. Окрема подяка спонсорам, депутату Київщини Д.І. Андрієвському та директору ЦКМ НТУУ "КПІ" В.А. Руденку.

P.S. Після конкурсу я дізналася кілька "закулісних" подробиць від безпосередніх організаторів-режисерів цього свята Крижівчик Ганни та Стромєнко Олени.

Для Ганни це вже четвертий "Містер", в організації якого вона бере участь, а для Олени – третій. Виступом своїх підопічних дівчат були дуже задоволені. Вони зізналися, що їхня мета – не лише підготувати шоу на належному рівні, вигадати конкурси та втілити їх разом з учасниками в життя, а й створити дружню й приємну атмосферу, щоб навіть після закінчення "Містера" хлопці продовжували спілкуватися один з одним.

Не обійшлося цього разу й без форс-мажорних обставин: один з учасників пошкодив ногу і певний час його заміняв колега з факультету. Та все ж хлопець повернувся і вдало виступив на конкурсі.

А на запитання, який "режим" панував протягом репетицій: матриархат чи патріархат, дівчата дружно відповіли – демократія.

У Новому році Олена й Ганна побажали учасникам "Містера КПП" і всім-всім-всім перемог над собою, перемог над труднощами і, звичайно ж, кохання!

Майя Заховайко

За покликом душі та для набуття досвіду майбутньої професійної майстерності студенти і співробітники ФС беруть участь у численних благодійних акціях. З 2002 р. на кафедрі політології, соціології та соціальної роботи працює Науково-практичний центр соціальної роботи (директор – д.ф.н., проф. Людмила Михайлівна Димитрова). Разом зі Спілкою самаритян України політехніки допомагають хворим та безпритульним дітям, тим, хто позбавлений батьківського піклування.

От і нещодавно було проведено акцію "Подаруй мить радості". Для малят із дитячого будинку міста Васильків зібрані книжки та іграшки. Як згадують студенти, уже на третій день після офіційного оголошення про збір подарунків кошків був переповнений іграшками, а біля нього десятки книжок із казковими героями чекали на своїх нових господарів. Шодня кількість подарунків збільшувалась і постала проблема: «Де ж зберігати цей скарб?!». На допомогу прийшла Студентська соціальна служба НТУУ «КПІ», яка виділила приміщення.

21 жовтня кияни навідали своїх підопічних. Їх зустріли радісно та привітно, діти та вихователі були дуже вдячні за увагу й турботу. Гостям запросили до музею дитячої творчості. «Ми були вражені талантами дітей: вишиті рушники та картини, глиняні та м'які іграшки, виткані килими та ще безліч іншої краси. Крім того, вони ще мають свій величкий город, де вирощують різні смачні овочі та фрукти», – розповідають Настя Якименко та Оля Вінник – студентки ФС, активістки акції.

Першого листопада майбутні соціологи разом із заступником декана доц. Оленою Володимирівною Романовською відвезли дітям Васильківської спеціалізованої школи-інтернату книжки, іграшки, одяг, зібрані студентами та викладачами факультету. Невдовзі, через два тижні, діти знов зустрічали вже знайомих їм гостей з НТУУ «КПІ» та приймали в подарунок спортивне знаряддя, учнівське приладдя, матеріали для гуртків малювання та вишивання. Все це було придбано за кошти, надані ФС та Ліцеєм НТУУ «КПІ». Активну участь у цих акціях взяли третьокурсники

ФС Якименко Настя, Вінник Оля, Засько Саша та студенти 4-го курсу Дубиніна Саша, Гречишніков Саша, Лазарева Світлана.

І ще одним приємним сюрпризом для васильківських вихованців інтернату стало 19 грудня – день Святого Миколая. В гості до них знов завітали наші студенти, цього разу зі святковим концертом та солодкими дарунками та іграшками від Спілки самаритян України. А справжніми "зірками" – учасниками концерту – були діти з неблагополучних сімей, якими не перший рік опікуються студенти НТУУ «КПІ» та Спілка самаритян.

Слід зазначити, що за три роки, протягом яких дітки знаходяться під наглядом самаритян та студентів ФС Карпенко Юлії, Манилюк Інни, Плужнікової Анни та ін., вони стали зовсім іншими, позбавилися своїх негативних звичок, агресії, стали вихованими, чемними, життєлюбними і тепер самі несуть добро і радість іншим дітям.

Отже, ці маленькі "актори", перевдягнувшись у театральні костюми, старанно виконували свої ролі – співали, танцювали, декламували, а вдячні глядачі нагородили їх бурхливими оплесками, щиро радіючи спілкуванню. Це було справжнє свято і для дітей, і для дорослих – свято доброти, співчуття та благодійності.

І.І. Терещенко,

доцент кафедри політології, соціології та соціальної роботи

Знайди друга

В останні дні року Собака 4-місячної доглянутої цуценята "дворянської" породи, що мешкають біля 20 корпусу, сподіваються знайти добросердних господарів.

Додаткову інформацію можна отримати за тел. 454-92-39 у Тетяни Сергіївни (деканат ФЕЛ).

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ГНАТОВИЧ

Редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор
О.А.КІЛХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ «Атополь»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.